

Vrijwilligers Vertellen

Henk Munnich

82 jaar

Lid van het algemeen bestuur

Lid van de commissie activiteiten en voorlichting

Lid van de commissie festiviteiten

Redactielid van het Nieuws- en Informatieblad

Beheerder

Vrijwilliger bij het koor De Zingende Zwanen

Voorheen lid van het dagelijks bestuur

Voorheen chauffeur bij de Hulpdienst Uitgeest

Voorheen docent Engels conversatie

Vrijwilliger bij de S.U.S. sinds 2006

Mijn roeping was om in een ontwikkelingsland mensen op te leiden en te helpen. Van kinds af aan kreeg ik al mee om voor anderen klaar te staan, anderen te helpen en in contact te staan met mensen. Na mijn opleiding tot graficus ging ik in 1962 naar Afrika, naar Nyasaland (sinds 1964 Malawi), om voor het Bisdom een drukkerij/uitgeverij op te richten. Ik bouwde van bijna niets een grote drukkerij/uitgeverij op. Na 35 jaar werd het tijd dat lokale mensen mijn taken overnamen. Ik werkte iemand in en stuurde hem nog enkele maanden naar Nederland om nog meer ervaring op te doen, voordat ik mijn werk over droeg.

Daarnaast was ik 25 jaar lang de Nederlandse honorair consul, naast mijn werk als directeur van de drukkerij. Normaal gesproken zijn er ambassades die hun land vertegenwoordigen en zorgen voor de Nederlanders die daar wonen. In Malawi woonden toentertijd 200-300 Nederlanders. Veel mensen met een missie, zoals artsen, verplegers, priesters, nonnen en broeders. Malawi had geen Nederlandse ambassade, het buurland Zambia wel. Het is een onbezoldigde erebaan. Je hebt een diplomatieke status en vertegenwoordigt Nederland in Malawi en hebt allerlei contacten met de lokale overheid. Ik werd vaak aangesproken met 'your excellentie', maar voor mij was het 'ik ben gewoon Henk Munnich'. De ambassadeur uit Zambia kwam op bezoek tijdens Koninginnedagen. Dat vierden we groots voor de Nederlanders, net zoals het Sinterklaasfeest. Prins Bernard, toen vertegenwoordiger van het wereldnatuurfonds, mocht ik rondleiden tijdens zijn driedaags bezoek. Als consul was ik verantwoordelijk voor zijn bezoekprogramma. Op uitnodiging van prins Bernard bezocht ik hem later op Paleis Soestdijk. Ik vond het consul zijn een grote eer en heel interessant. Het was geen dagtaak, maar je moest wel 24/7 beschikbaar zijn.

Na het overdragen van de drukkerij en naast mijn taak als consul wilde ik nog iets anders doen en daarom werd ik vrijwilliger bij het project 'Straatkinderen van Malawi'. Dat deed ik 10 jaar, tot ik voorgoed terugkeerde naar Nederland. Al enkele jaren staat er bij het Repair Café een spaarpot voor deze straatkinderen.

Na 43 jaar Malawi, op mijn 67ste, ging ik terug naar Nederland. Eind 2005 nam ik afscheid met een groot feest. Daags erna vertrok ik met de auto, voor een reis van drie weken, via Zimbabwe naar Zuid-Afrika. In Kaapstad stapte ik op de boot en drie weken later, op 6 januari 2006, kwam ik aan in Rotterdam. Daar wachtte de hele familie mij op. Toen kwam Uitgeest in beeld. Mijn zus woonde in Uitgeest en logeerde ik bij haar en haar man tot ik op 1 april 2006 verhuisde naar een eigen woning op de Bollenhof. Eigenlijk wilde ik helemaal niet in zo'n klein dorpje wonen, waar iedereen elkaar kent, maar ik was er heel gelukkig.

Via een advertentie in de krant werd ik vrijwilliger bij de Zwaan. De S.U.S. hielp ik met verhuizen van het dienstencentrum naar het dorpshuis. Op 10 september 2006 was de opening van Dorpshuis de Zwaan, waarvoor ik een uitnodiging ontving. Het werd een groot feest. Dat was de beginfase van mijn vrijwilligerswerk in Nederland. Ik werd secretaris van de ANBO Uitgeest, chauffeur van de Hulpdienst en lid op persoonlijke titel bij het dagelijks bestuur en later bij het algemeen bestuur. Ook gaf ik lange tijd Engels conversatie, eens in de twee weken op woensdagmiddag. Dat was heel gezellig en met enthousiaste deelnemers.

Ik ben nu 82 jaar. Praat je dan nog over toekomst? Zolang het kan en ik nog redelijk gezond ben ga ik gewoon door. In december 2020 ben ik naar Heerhugowaard verhuisd vanwege mijn zieke zus in een verpleeghuis, maar ik blijf met mijn activiteiten in Uitgeest doorgaan en blijf geïnteresseerd in het vrijwilligerswerk wat ik nu doe.